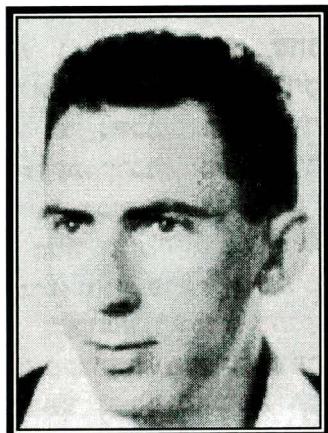

טוראי גدعון (גידי) הלב"ץ ז"ל

בן יהודית וישעהו
נולד בחיפה

בתאריך כ"ח בטבת תרצ"ז, 11/1/1937
התגורר בחיפה

התגייס בדצמבר 1954
שרת בחטיבת ירושלים
נפל במלחמה ששთ הימים, בירושלים
בתאריך כ"ו באדר תשכ"ז, 5/6/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ב' חלקה: 11 שורה: 9 קבר: 3

בן 30 בנפלו

קורות חיים

בן ישעהו ויהודית. ילדי הארץ, שניהם ממייסדי "המחנות העולים". נולד ביום כ"ח בטבת תרצ"ח (11.1.1937) בחיפה. בהיותו בן י"א נתייתם מאביו שנהרג בمبואות עכו בשעת מילוי תפקידו. אחרי שסיים את לימודיו בבית ספר יסודי בעיר מולדתו למד בבית הספר התיכון המכrous שליד הטכניון העברי במגמה האלקטרונית. היה חבר "המחנות העולים" וייחד עם חבריו יצא לקיבוץ יד-חנה (סנש). בהיותו ישר ומאמין באידיאולוגיה של התנועה התאכזב מאד בשעת המשבר ופירוק קיבוצו, ולאחר מכן, כשהתפרק הקיבוץ, חזר הביתה ועבד כדי לחסוך כסף ללימודיו הבאים. התכוון לבחינות הcnisa, לטכניון העברי ובשנת 1962 סיים את לימודיו בו וקיבל עבודה במעבדה הפיזיולוגית בבית הספר לרפואה שליד האוניברסיטה העברית בירושלים. אישיותו החומנית היא שכיוונה את מחשבתו ודרך חייו והביאה אותו לידי ניצול ההזדמנות האלקטרונית בשטח הרפואה כדי להביא עזרה לבני אדם הנזקקים לה. עוד בשחר יולדותו היו ניכרות בו תכונות אשר התבבלטו בגבורתו, כגון: אחריות רבה לכל מעשיו, יחס חמוץ לחבריו, התחשבות בזולת ונכונות לעוזר. תאהו לידע ולהבנה יסודית בכל עניין. לא יכול היה להשלים עם המוסכמות אולם ענוונותו ויסודיותו לא הירשו לו לאמור דבר בלתי מבוסס. היה אהוב

ילדים והם אהבו אותו; כי ידע להתהלך אתם וכשנזקקו לעזרה בלמידה נחנו מאד כאשר גדרו הגיש אותם להם. הוא עצמו לא תבע תשומת לב מיוחדת והסתפק במעט. בתקופה האחורה החל לקרוא סידרת הרצאות במקצועו. ואחד מן השומעים סיפר שהרצאותיו היו מבוססות על ידיע ועל דיקנות ואף תוכנה מיוחדת ציינה אותו כמרצה - התחשבותו במאזיניו, כי כל מעיינו היו בכך שהשמעים יפיקו תועלת מהרצאותיו. אהב להאזין למוסיקה ונטה לצילום ופיתוח תМОנות. אף הירבה לטויל בארץ כדי להכיר אותה. גויס לצה"ל בדצמבר 1954 ושירות במסגרת נח"ל. היה חניך מצטיין בקורס סיירים. בפרוץ מלחמת ששת הימים היה במסגרת המילואים וגם הפעם התנדב לסוריה, וביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באירן תשכ"ז (5.6.1967), בזמן שחטיבתו עסקה בטיהור מוצב הלגionario הערבי ("מוצב הפעמון") נפל בקרב שנערך ביצור בחור. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי של הר הרצל בירושלים. שמו הונצח בראשיות בחברת הזיכרון של הסירות הירושלמית במלחמת ששת הימים, "ירושלים של זהב". כן הוקדשו לזכרו כמה עמודים בספר הזיכרון לבני קריית חיים - "הailנות שנגדו". אף בספר "המלחמה על ירושלים" למשה נתן הוזכר שמו. בספר "נזכר" בהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה ובעריכתו של יהודה האזרחי הוקדשו לו כמה עמודים.